

רע"פ 2372/18 - עידן אמיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2372/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עידן אמיר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 30808-07-17 שניתן ביום 28.2.2018 על ידי כב' השופט העמית אברהם יעקב

בשם המבקש: עו"ד יוסף סמארה

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית א' יעקב) בעפ"ת 30808-07-17 מיום 28.2.2018, בגדרו הקל בית המשפט המחוזי בעונש המאסר שנגזר על המבקש בגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט ט' אוסטפלד נאוי, סגנית נשיאה) בפל"א 1933-09-16 מיום 20.6.2017.

רקע

1. המבקש, שבעברו 52 הרשעות בעבירות תעבורה - מהן שלוש הרשעות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח. לאחר שהתקבל תסקיר בעניינו, בו המליץ שירות המבחן להטיל עליו "ענישה קונקרטית וחינוכית" כצו של"צ, הורה בית משפט השלום, לבקשת המבקש, על הכנת תסקיר משלים, מכיוון שהתסקיר הראשוני נעדר התייחסות לעונש מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגד המבקש. בתסקיר המשלים חזר שירות המבחן על המלצתו השיקומית והמליץ על הארכת עונש המאסר המותנה וכן על הטלת צו של"צ. בגזר הדין קבע בית משפט השלום כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן, בין היתר, נוכח עברו התעבורתי המכביד של המבקש, הכולל ריצוי עונש מאסר בגין עבירה דומה, מה שמעיד על העדר רתיעה וזלזול בחוקי התעבורה. לפיכך, גזר בית משפט השלום על המבקש, בין היתר, עונש מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים בניכוי שלושה חודשי מעצרו, וכן הפעיל עונש מאסר מותנה של שבעה חודשים שהיה תלוי ועומד כנגד המבקש, כך שארבעה חודשים ירצו בחופף ושלושה חודשים במצטבר.

2. המבקש הגיש ערעור על חומרת עונשו, בגדרו טען כי העובדה שהתבקש בעניינו תסקיר משלים בעניין המאסר המותנה יצרה אצלו ציפייה כי לא יושט עליו עונש מאסר בפועל. בפסק דינו דחה בית המשפט המחוזי טענה זו, תוך שהוא מצוין כי הוראת בית משפט השלום הייתה לבחון האם יש להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר או בחופף, אם כי זו הובנה על ידי שירות המבחן כהוראה לבחון את הארכת המאסר המותנה. לכן, קבע בית המשפט המחוזי כי אין בסיס לציפייתו של המבקש. אולם, בנסיבות העניין, בחר בית המשפט להקל בעונשו של המבקש והורה שעונש המאסר המותנה ירצה כולו בחופף, כך שהמבקש ירצה 15 חודשי מאסר סך הכל, בניכוי ימי מעצרו.

3. בבקשה שלפני טוען המבקש כי עניינו מעורר שאלה עקרונית בדבר משמעותה של הציפייה שנוצרה אצלו בעקבות החלטת בית משפט השלום להורות על עריכת תסקיר משלים בעניינו. עוד מעלה המבקש טענות כנגד חומרת העונש שנגזר עליו, בהתחשב בנסיבותיו האישיות ועקרון השיקום.

דיון והכרעה

4. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה - משפטית או ציבורית - בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

5. בעניינו, הבקשה לא מעלה טעמים כאמור ועל כן דינה להידחות. תסקיר שירות המבחן הוא אמנם כלי עזר חשוב בידי בית המשפט לשם עמידה על נסיבותיו האישיות של נאשם וסיכויי שיקומו, אולם התסקיר מהווה המלצה בלבד. בעת גזירת הדין בוחן בית המשפט מגוון רחב יותר של שיקולים מאלו ששירות המבחן בוחן, (ראו, למשל, ע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 18 (11.1.2016); רע"פ 765/14 אחריו נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (13.3.2014)). בהתאם, "אין בהפניה לתסקיר שירות המבחן כדי לבסס טענת הסתמכות שתהיה ראויה להגנה מצדו של נאשם, וכי כל ציפייה שנוצרת אצלו בעקבות הפנייתו לתסקיר, אינה בגדר ציפייה לגיטימית" (רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (16.3.2016); וראו גם: רע"פ 8762/14 אבו חמד נ' מדינת ישראל (15.01.2015); רע"פ 8399/15 קדוש נ' מדינת ישראל (19.5.2016)). זאת ביתר שאת במקרה דנן, בו הבהירה שופטת בית משפט השלום

הדנה בתיק במפורש עוד בטרם הורתה על עריכת התסקיר הראשוני כי אין המלצתו כובלת את שיקול דעתו של בית המשפט ואף ציינה, לאחר קבלת התסקיר הראשוני ובטרם הורתה על עריכת התסקיר המשלים ש"אינה סבורה כי מדובר בתסקיר חיובי". לכך יש להוסיף כי בגזר דינו של המבקש נומק באופן ברור ומפורט מדוע אין לאמץ את המלצת שירות המבחן.

אשר ליתר טענותיו של המבקש בדבר חומרת עונשו, הלכה היא כי רשות ערעור הנוגעת לחומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים במיוחד, בהן ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת (רע"פ 6688/09 אבו קאסם נ' מדינת ישראל (26.8.2009); רע"פ 8263/10 חטיב אבו רזק נ' מדינת ישראל (22.11.2010); רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל (26.1.2016)). נסיבות כאלו אינן מתקיימות בענייננו, בפרט נוכח עברו התעבורתי של המבקש, ובוודאי לאחר שעונשו הוקל על ידי בית המשפט המחוזי, וזאת, לטעמי, רק לפנים משורת הדין.

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, והבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר מתייתרת. לפנים משורת הדין, ניתנת למבקש שהות נוספת על מנת להסדיר את ענייניו, ועליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 15.4.2018 עד השעה 10:00, בבית המעצר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ח (26.3.2018).

ש ו פ ט